

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 24Co/101/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209720  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8815209720.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: A. Č.G., H.. XX.XX.XXXX, C. F. XXX/XX, N., o zaplatenie 283,43 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 10C/43/2015-51 zo dňa 28.06.2017 takto

### rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### o d ô v o d n e n i e :

#### I. Predmet konania

1. Právny predchodca žalobcu, Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, resp. rozsudku, ktorým zaviazhe žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 284,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 02.11.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

#### II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 39, § 52 ods. 1, 2 § 53 ods. 1, 2, 3, 9, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, § 657 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSU“), čl. 6, ods. 1, čl. 16 ods. 1, § 154, § 290, § 296, § 470 ods. 1, 2 a § 473 Civilného sporového poriadku.

4. Zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o pôžičke č. 044443082 zo dňa 15.04.2012 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 222,- eur, a to na účel financovania žalovaným zakúpeného tovaru - čiernej techniky - TV zn. LG 32, ktorého kúpna cena bola 317,- eur. Ihneď pri zakúpení tovaru bol žalovaný povinný zložiť akontáciu v sume 95,- eur, ktorú právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy o pôžičke pripočítal k istine pôžičky, ktorú mu mal poskytnúť. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 36,6, mesačná splátka s poistením bola dohodnutá vo výške 15,44 eur. Listom zo dňa 25.10.2012, doručený žalovanému 29.10.2012, právny predchodca žalobcu zosplatnil všetky splátky žalovaného jednorázovo a požiadal o ich okamžitú úhradu v celkovej výške 284,08 eur. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 15.04.2012, t.j. pri zakúpení tovaru a uzavretí zmluvy o pôžičke sumu 95,- eur z titulu akontácie za tovar a dňa 20.06.2012 jednu splátku vo výške 15,44 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu v celej v tomto súdnom konaní uplatnenej sume s príslušenstvom.

5. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom splnenia zákonných podmienok § 52 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení všetkých neuhradených splátok žalovaného, či pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol dlžník v omeškaní so zaplatením splátky najmenej 3 mesiace a či súčasne upozornil žalovaného spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. K postúpenej

pohľadávke právnym predchodcom žalobcu sa v spise nenachádza jediný dôkaz predložený či už postupcom alebo postupníkom pohľadávky, ktorý by preukazoval splnenie podmienok § 17 ods. 1 ZSU pri postúpení pohľadávky, ba dokonca ani splnenie podmienok požadovaných § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre všeobecné postúpenie pohľadávky, ktorá ani nemusí vyplynúť zo spotrebiteľského právneho vzťahu. Žalobca nepreukázal, aby spotrebiteľa - žalovaného pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. bezodkladne informoval o postúpení pohľadávky a nepreukázal ani tú skutočnosť, že by pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. po dohode so žalobcom naďalej spravoval tento spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi (§17 ods. 2 ZSU). Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu pre tento spor a súd aj z tohto titulu musel žalobu zamietnuť. Poukázal však aj na nečestné praktiky žalobcu, a to započítanie zaplatenej akontácie vo výške 95,- eur k istine poskytnutej pôžičky, dohodnutie úrokovej sadzby vo výške 36,6% ročne v rozpore s dobrými mravmi, reálne poskytnutá suma pôžičky bola len vo výške 222,- eur, pričom právny predchodca žalobcu dohodnutým úrokom v rozpore s dobrými mravmi úročil súčet tejto sumy so žalobcom uhradenou akontáciou a ďalšími v zmluve neidentifikovateľnými nárokmi, t.j. v celkovej sume pôžičky podľa zmluvy 293,36 eur, dohodnutá splátka nie je členená na časť, ktorá sa započítava na istinu, na úroky a prípadné poplatky, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) ZSU a preto by bol spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) bez ďalšieho považovaný za bezúročný a bez poplatkov, a nakoniec, podľa prehľadu splátok a úhrad si žalobca účtuje množstvo rôznych pokút a sankcií a to dokonca aj po zosplatnení všetkých splátok žalovaného, dokonca si účtuje aj pokutu za vypovedanie zmluvy.

6. Vyššie uvedené dojednania zmluvy neboli individuálne dojednané, ale boli žalovanému predstreté v rámci zmluvy a podmienok k zmluve o pôžičke. Žalovaný mohol zmluvu spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami ako celok buď prijať, alebo odmietnuť. Nemal možnosť individuálne si vyjednať, ktorými podmienkami bude alebo nebude viazaný. Navyše s týmito podmienkami ani nebol osobitne oboznámený. Preto, aj ak by žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore a uniesol dôkazné bremeno k splneniu podmienky podľa § 52 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením všetkých splátok žalovaného, súd by z týchto dôvodov nemohol nečestným praktikám žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu poskytnúť právnu ochranu.

7. O trovách súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V spore bol plne úspešný žalovaný, ktorý si však žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne v tomto konaní nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

### III. Obsah odvolania žalobcu

8. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, aj keď skutkové tvrdenia strán boli sporné. Stranám sporu nevytvoril priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti, na základe čoho odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Nesúhlasil aj s vyhodnotením aktívnej vecnej legitímácie. Uznesením zo dňa 25.07.2016 súd pripustil zmenu žalobcu, a teda v konaní bolo nepreukázané postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na súčasného žalobcu. Pokiaľ ide o nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok, žalobca uviedol, že toto nemá vplyv na nárok žalobcu ako veriteľa, ale len na skutočnosť, voči komu dlžník splní svoj záväzok. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný uhradil akontáciu v sume 95,- eur dňa 15.04.2012, ďalšiu splátku uhradil dňa 15.04.2012, pričom žalobca pristúpil k zosplatneniu až listom zo dňa 25.10.2012. aj ak súd má za to, že v danom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu, uvedené nemá samo o sebe za následok zánik nároku žalobcu. Ak zmluva nemá všetky zákonom požadované náležitosti, je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť, vyhovieť žalobe, respektíve, zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania

9. Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril. .

### IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku.

11. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 044443082 zo dňa 15.10.2012, na základe ktorej boli žalovanému reálne poskytnuté finančné prostriedky v sume 222,- eur. Súd v tomto smere neprihliadol na formálne uvedenie sumy poskytnutého úveru v zmluve o pôžičke, vychádzajúc pritom zo skutočnosti, že právny

predchodca neoprávnene započítal sumu akontácie 95,- eur do istiny poskytnutého úveru. Listom zo dňa 25.10.2012, doručený žalovanému 29.10.2012, právny predchodca žalobcu zosplatnil všetky splátky žalovaného jednorázovo a požiadal o ich okamžitú úhradu v celkovej výške 284,08 eur. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 15.04.2012, t.j. pri zakúpení tovaru a uzavretí zmluvy o pôžičke sumu 95,- eur z titulu akontácie za tovar a dňa 20.06.2012 jednu splátku vo výške 15,44 eur. 12. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvoľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvoľe sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

14. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2006, sp. zn. I. ÚS 265/05)

15. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 14/07).

16. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu a priori z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, v dôsledku neplatnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok, pre nesplnenie informačnej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi o tom, že došlo k postúpeniu práv zo spotrebiteľskej zmluvy, vyplývajúcej pôvodnému veriteľovi z ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

17. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 31.03.2015, ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka. Pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

18. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 27.11.2015, ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka. Pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne písomne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu.

19. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

20. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu je nepreskúmateľné z nasledovných dôvodov. Súd prvej inštancie konštatuje neplatnosť

uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok, pre nesplnenie informačnej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi o tom, že došlo k postúpeniu práv zo spotrebiteľskej zmluvy bez náležitého zdôvodnenia prijatého záveru.. Úvodom je nevyhnutné konštatovať, že platnosť hmotnoprávných úkonov sa posudzuje podľa právnych predpisov, účinných v čase ich vykonania. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo dňa 27.11.2015, súd prvej inštancie však citoval zákonné znenie ust. § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 31.03.2015, v zmysle ktorého, dokonca ani v spojení s aplikovaným ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že nesplnenie informačnej povinnosti postupcu vo vzťahu k spotrebiteľovi, má za následok neplatnosť právneho úkonu. Za rozhodujúce v tejto veci považuje odvolací súd predovšetkým znenie ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Uvedené ustanovenie má tak za následok len určenie osoby, plnením ktorej sa dlžník zbaví dlhu, nie podmienku platnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky.

21. Odhladnuc od ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bolo povinnosťou súdu pri posudzovaní platnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky aplikovať v čase jej uzavretia platný a účinný právny predpis. Ust. § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, bolo v znení účinnom ku dňu 27.11.2015, na rozdiel od jeho znenia, aplikovaného súdom prvej inštancie, doplnené o druhú vetu v ods. 2 ustanovenia, podľa ktorej porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

22. V rozhodnutí súdu absentujú dôvody prijatého právneho záveru o neplatnosti právneho úkonu. Povinnosťou súdu bolo v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP uviesť v rozhodnutí ako vec právne posúdil, predovšetkým uviesť, z akého právneho predpisu neplatnosť vyvodil, prípadne sa zaoberať intenzitou osobitne závažného porušenia povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré by mohlo mať za následok neplatnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy pretože je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

24. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie opätovne o nároku žalobcu rozhodnúť, preskúmanie aktívnej legitímácie žalobcu je súčasťou súdneho konania a postupu súdu. Rozhodnutie musí zodpovedať požiadavkám ustanovenia § 220 CSP.

26. V tomto štádiu konania, keďže otázka aktívnej vecne legitímácie nie je právoplatne vyriešená, nepovažoval odvolací súd za hospodárne vyjadrovať sa nečestným praktikám žalobcu či existencii jeho nároku na zaplatenie dlhu, pre nepreukázanie splnenia podmienok na predčasné zosplatenie dlhu.

27. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).